

Arresthusenes Antal er nu 99 med Plads til ialt 2.388 Fanger. Straffeanstalternes Antal er 4 med Plads til ialt 1.556 Fanger (1.263 mandlige, 293 kvindelige), hvortil kommer for Mænds Vedkommende Fangekolonien i Kølsen og Tuberkulosepsygehuset ved Nyborg Straffeanstalt. Om Plads- og Belægningsforholdene i de enkelte Arresthuse og Straffeanstalter henvises til vedlagte Fortegnelse. Og om Kommunernes Udgifter til Arrestvæsenet indeholdes der Oplysninger i den ligeledes vedlagte Oversigt over nævnte Udgifter i Aarene 1922—23 og 1923—24.

Ved de af de tvende Straffelovskommissioner og af Professor *Torp* udarbejdede Straffelovsudkast sker der en Omlægning af Frihedsstraffene, og træffes der i Forbindelse dermed Bestemmelse om, i hvilke Fængsler de skal udstaa.

Ifølge den første Kommissions Udkast skulde den strengeste Frihedsstraf, »Strafarbejde« (1—16 Aar eller Livstid), udstaaes i »Statsanstalter«, den mildeste Frihedsstraf, »simpelt Fængsel« (7 Dage—2 Aar), i Arresthusene og den mellem disse liggende Frihedsstraf, »Arbejdsfængsel« (14 Dage—3 Aar), i »Anstalter eller Anstaltsafdelinger, der tilhøre Staten eller dog staa under dennes Styre«, dog at Justitsministeren kunde bestemme, at »Arbejdsfængsel« under 3 Maaneder skulde udstaaes i »dertil af ham angivne Arresthuse eller Arbejdsanstalter, selv om de staa under kommunalt Styre«.

Ligesom Professor *Torps* Udkast indskrænker den anden Kommissions Udkast Antallet af Frihedsstraffens Arter til to og bestemmer, at den mildere Frihedsstraf, »Hæfte« (14 Dage—2 Aar), skal udstaaes i »Arresthus« og den strengere Frihedsstraf, »Fængsel«, dog kun, hvor den idømmes som principal Straf (1 Maaned,—16 Aar eller Livstid), i dertil bestemte »Statsanstalter«, ved hvilket Udtryk ifølge Motiverne forstås ikke blot Anstalter, der tilhører Staten, men ogsaa andre Anstalter, der staaer under Statens Styre.

Samtlige tre Udkast gaar saaledes ud paa at indskrænke det Omfang, i hvilket det overlades Kommunerne at forvalte de til Strafs Udstaaelse bestemte Fængsler.

Af de egentlige Fængselsstraffe — modsat de væsentlig som custodia honesta tjenende Frihedsstraffe (»simpelt Fængsel« eller »Hæfte«) — skal ifølge den første Kommissions Udkast kun de Straffe, der er under 3 Maaneders Varighed, kunne udstaaes i de af Kommunerne forvaltede Arresthuse, og dette endda kun ifølge særlig Bestemmelse af Justitsministeren med Hensyn til det enkelte Arresthus. Og ifølge det andet Kommissionsudkast skal de egentlige Fængselsstraffe, hvor de ikke anvendes som Forvandlingsstraf for Bøder, overhovedet ikke kunne udstaaes i de kommunalt forvaltede Arresthuse, der saaledes alene vilde komme til at rumme Varetægtsarrestanter, Gældsfanger, Afsonere af Underholdsbidrag, Bødefasonere og Personer, der idømmes Hæfte.

Om dette Forhold — de egentlige Fængselsstraffes Fuldbyrkelse i Fængsler, der forvaltes af Staten — hedder det Side 28 i Motiverne til den første Kommissions Udkast: »Skal man naa de Resultater med Hensyn til Fangernes Retledning og Forbedring, som Kommissionen mener, at man har Føje til at vente af en almindelig Gennemførelse af en med Arbejdstvang forbunden og iøvrigt penitentiere Hensyn tagende Frihedsberøvelse, maa Staten tage Straffuldbyrkelsen i sin Haand, da man kun derved kan opnaa en rationel Udførelse af de Foranstaltninger, der efter Kommissionens Skøn maa træffes, for at Fangerne kunne faa det moralske, intellektuelle og materielle Udbytte af Straffen, som tilsigtes, hvilken Betragtning med særlig Styrke gør sig gældende, hvor der er Tale om en ikke ganske kortvarig Straffetid. Naar Udkastet bringer i Forslag, at Arbejdsfængsel som Regel skal udstaaes i Anstalter eller Anstaltsafdelinger, der tilhøre Staten eller dog staa under dennes Styre, er det i Overensstemmelse med, hvad der i Udlandet er den almindelige Ordning, at Straffuldbyrkelsens Gennemførelse er en Opgave, som det paahviler Staten at varetage«.